বিহার রাজ্য

বনাম

ধীরেন্দ্র কুমার এবং অন্যমানে

27 এপ্রিল, 1995

[কে. রামস্বামী এবং বি.এল. হংসারিয়া, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

ভূমি অধিগ্রহণ অধিনিয়ম, 1894:

ধারা 4, 6, 9, 17 (4) এবং 5-A - সরকার তুরন্ত দখল আবশ্যক করন্তি - প্রক্রিয়া -ধারা 5-A অনুযায়ী তদন্ত অনাবশ্যক করিবা এবং ধারা 9 অনুযায়ী নোটিস জারি করিবা এবং 15 দিন পরে দখলকু নেবা -দেওয়ানী মকদ্দমা - গ্রহণযোগ্য কি নুহেঁ - মধ্যবর্ত্তীকালীন নিষিদ্ধাদেশ - জারি করাযাইপারিব কি নাহিঁ- নির্ণয় হেলা: না ।

জমি অধিগ্রহণ অধিনিয়মর ধারা **4 (1)** অনুযায়ী এক অধিসূচনা **13** ফেব্রুআরী, **1957** রে প্রকাশিত হোইথিলা, যাহা বিবাদীয় জমি সহিত অন্যান্য জমি সর্বসাধারণ উদ্দেশ্যরে যথা, হাউসিং বোর্ড দ্বারা ঘর নির্মাণ পাইঁ অধিগ্রহণ করিথিলা । ধারা **6** অনুযায়ী এহি ঘোষণা **27** মার্চ্চ **1957** রে প্রকাশিত হোইথিলা । **1957** মসিহা মার্চ্চ **22** তারিখরে এহি জমির দখল নিআযাইথিলা এবং সেহিদিন হিঁ এহাকু হাউসিং বোর্ডকু দিআযাইথিলা । এহি জমিরে অনেক জবরদখল করাযাইছি এবং অনধিকৃত নির্মাণ করাযাইছি । সেহি জমিরু জবরদখলকারীমানঙ্কু বাহার করিবা পাইঁ হাউসিং বোর্ড দ্বারা পদক্ষেপ নিআযাইথিলা । উত্তরদাতা অধস্তন বিচারপতিঙ্ক অদালতরে এক মালিকানা মকদ্দমা দায়র করিথিলে এবং মধ্যবর্ত্তীকালীন নিষেধাজ্ঞা পাইঁ সিপিসির আদেশ **39** নিয়ম **1** অনুযায়ী এক মধ্যবর্ত্তীকালীন আবেদন দাখল করিথিলে । অধস্তন বিচারপতি প্রথম দৃষ্টিকোণরে মামলাটিকু বিচারযোগ্য প্রসঙ্গ বোলি পাইলে এবং আবেদনকারীঙ্কু মকদ্দমার ফইসলা পর্য্যন্ত উত্তরদাতাঙ্কু জমি অধিকার এবং মকদ্দমাভুক্ত জমি উপভোগ কিম্বা সেথিরে থিবা কৌণসি নির্মাণকু ন ভাঙ্গি কৌণসি বাধা সৃষ্টি নকরি উত্তরদাতাঙ্কু জমি অধিকাররু বিস্থাপিত করিবারু বারণ করি নিষিদ্ধাদেশ প্রদান করিথিলে । আবেদন উপরে, উচ্চ ন্যায়ালয় দ্বারা এহাকু পরিবর্ত্তন করাযাইথিলা, যেউঁথিরে কুহাযাইথিলা যে স্থিতাবস্থা বজায় রহিব । তেণু এহি আবেদনগুড়িক ।

এহি আবেদন গুডিকরে জড়িত প্রশ্ন থিলা যে এক দেওয়ানী মকদ্দমা গ্রহণযোগ্য থিলা কি এবং যেউঁঠারে অধিনিয়মর ধারা **9** অধীনরে জারি হোইথিবা বিজ্ঞপ্তি অনুযায়ী জমি অধিগ্রহণ

ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ସେପରି ସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ କି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ନିଜେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂହିତା ଏବଂ ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

2. ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅର୍ଥରେ ସିପିସିର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ସଜ୍ଞାନ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତାକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବ୍ୟତୀତ, ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାର ବୈଧତା କିମ୍ବା ବୈଧାନିକତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ନିଜେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ଏଥିରେ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି, ତାହା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ପୂର୍ବରୁ ଦଖଲ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ବୋର୍ଡକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ତେଣୁ ବେଆଇନ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5753/1995 ।

ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 16/1986 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.2.86 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. କେ. ସିହ୍ନା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 16/1986 ରେ ପାଟନାସ୍ଥିତ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 1986 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 7 ତାରିଖ ଦିନ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ

ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା, 1/94 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ଫେବୃଆରୀ 13, 1957 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମି ସହିତ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ଯଥା ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଘର ନିର୍ମାଣ, ଯାହା ପିପୁଲ୍ସ କୋଅପରେଟିଭ୍ ହାଉସ୍ କନଷ୍ଟ୍ରକସନ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ୍, ପାଟନା ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା । ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଘୋଷଣା 27 ମାର୍ଚ୍ଚ 1957 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । 1957 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 22 ତାରିଖରେ ଏହି ଜମିର ଦଖଲ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହିଦିନ ହିଁ ଏହାକୁ ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଏହି ଜମିରେ ଅନେକ ଜବରଦଖଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନଧିକୃତ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଜଣାପଡୁଛି । ସେହି ଜମିରୁ ଜବରଦଖଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ ଭାବରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପାଟନାସ୍ଥିତ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି-1ଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ମାଲିକାନା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 329/85 ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ସିପିସିର ଆଦେଶ 39 ନିୟମ 1 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି 18 ଅକ୍ଟୋବର, 1985 ରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ପାଇଥିଲେ ।ତଦନୁସାରେ, ମକଦ୍ଦମାର ଫଇସଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକଦ୍ଦମାଭୁକ୍ତ ଜମିରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ନକରି କିମ୍ବା ସେଠାରେ ରହିଥିବା କୌଣସି ନିର୍ମାଣକୁ ଧ୍ୱଂସ ନକରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ବିସ୍ଥାପିତ କରିବାରୁ ବାରଣ କରି ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅକ୍ଟୋବର 18, 1985 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ରହିବ । ତେଣୁ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା କି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅଧୀନରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ସେପରି ସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ କି । ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ । 1984ର ଅଧିନିୟମ 68 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶନର ସୀମିତ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଘୋଷଣାନାମାର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ ଧାରା 6 ରେ ଥିବା ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଘୋଷଣାନାମାର ପ୍ରକାଶନରେ, ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାପରେ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲାଗି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ

ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟ ପାଖରେ ରହିଛି । ଧାରା 11A ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିନିୟମ 6 ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ପ୍ରକାଶନର ଶେଷ ତାରିଖ ଠାରୁ 2 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛି । ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯଦି ସରକାର ତୁରନ୍ତ ଜମିର ଦଖଲ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 (4) ର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବ ଏବଂ ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବ । ଏହା ଉପରେ, ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟର ରହିଛି ଏବଂ 15 ଦିନର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ଏହାର ଦଖଲ ଅଧିକାର ନେଇପାରିବ । ଅନ୍ୟଥା, ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଏହା ଅଧିକୃତ ହେବ । ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏକ ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂହିତା ଏବଂ ଏହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେ ଭାବିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଯେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ସି.ପି.ସି. ର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ସଜ୍ଞାନ ନେବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟତୀତ ଧାରା 4 ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତା କିମ୍ବା ବୈଧାନିକତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ସ୍ୱୟଂ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି ବୋଲି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଦଖଲ ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ବୋର୍ଡକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ଥିଲା ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ବେଆଇନ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।